

**Όλοι το έλεγαν για το χρέος...**  
**Εμείς κοιμόμασταν, ή ξεπουλούσαμε;**

Κυκλοφόρησε μία έκθεση - κόλαφος για το ελληνικό χρέος μόλις πριν λίγες ημέρες από τις Ελληνικές εκλογές, ωστόσο δεν δημοσιεύθηκε σχεδόν πουθενά, εξαιρουμένων κανα - δυο έντυπων περιοδικών και πλήθους διαδικτυακών ιστοτόπων.

Η έκθεση που έχει τίτλο «Έξι κρίσιμα σημεία για το ελληνικό χρέος και τις επερχόμενες εκλογές», πραγματοποιήθηκε από την βρετανική...οργάνωση Jubilee Debt Campaign.

Το κρίσιμο συμπέρασμα της έκθεσης, όσο αφορά το ελληνικό χρέος, είναι πως το 92% των δανείων που έχουμε λάβει από το 2010, έχει επιστραφεί στους πιστωτές.

Η συγκεκριμένη οργάνωση, από το 2010 είχε προειδοποιήσει για τη μεροληψία και την κρυφή ατζέντα των προγραμμάτων δανειοδότησης στην Ελλάδα, σημειώνοντας πως «επαναλαμβάνονται λάθη που είχαν γίνει στις αναπτυσσόμενες χώρες τις δεκαετίες του 1980 και του 1990».

Το συνολικό ποσό που έχει εισρεύσει τυπικά στην Ελλάδα από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, την Ευρωπαϊκή Ένωση και την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα από τον Μάιο του 2010, όταν και ανακοινώθηκε από τον Γιώργο Παπανδρέου από το Καστελόριζο η ένταξή μας στο πρώτο Μνημόνιο, μέχρι το τέλος του 2014 ήταν 252 δις ευρώ, σε ένα σύνολο χρέους που στα τέλη του 2014 έφτανε τα 317 δις ευρώ.

Από αυτά τα 252 δις ευρώ που χρεώθηκαν στα βιβλία του ελληνικού Οργανισμού Διαχείρισης Δημοσίου Χρέους, τα 149,2 δις ευρώ, δηλαδή η μερίδα του λέοντος, κατευθύνθηκαν στην αποπληρωμή παλαιότερων χρεών. Τα 48,2 δις ευρώ διατέθηκαν για την ανακεφαλαιοποίηση των ελληνικών τραπεζών, και τέλος τα 34,5 δις ευρώ ήταν τα διάφορα «γλυκαντικά» που δόθηκαν στους ιδιώτες κατόχους ομολόγων για να συμμετάσχουν στην αναδιάρθρωση. Άθροισμα όλων αυτών, είναι τα 231,9 δις ευρώ ή το 92% των χρημάτων που δανείστηκε η Ελλάδα.

Αυτό που στην πραγματικότητα συνέβη, σημειώνει η έκθεση, είναι ο υπερδανεισμός της Ελλάδας και η βαθύτερη υποδούλωσή της στους δανειστές, μέσω της κρατικοποίησης του δημόσιου χρέους!

Από τη δεύτερη κιόλας σελίδα της έκθεσης, επισημαίνεται «πως η μετατροπή της Ελλάδας σε αποικία χρέους, εύκολα μπορούσε να προβλεφθεί από το 2010 κιόλας. Ο κίνδυνος που

ελλόχευε είχε περιγραφεί πολύ καθαρά και σήμερα είναι αποτυπωμένος σε επίσημα πρακτικά. Ουδείς, επομένως, δικαιούται να επικαλείται το τεκμήριο της άγνοιας!»

Η έκθεση αναφέρεται συγκεκριμένα στη συζήτηση που διεξήχθη στη διοίκηση του ΔΝΤ, τον Μάιο του 2010, και είδε το φως της δημοσιότητας το 2013 από τις στήλες της αμερικανικής εφημερίδας Wall Street Journal. Τονίζεται η τοποθέτηση της Βραζιλίας για τον δανεισμό της Ελλάδας στη σχετική συζήτηση, όπου τον Μάιο του 2010 ο εκπρόσωπος της λατινοαμερικανικής χώρας ανέφερε ότι τα δάνεια του Ταμείου «μπορούν να ιδωθούν όχι ως διάσωση της Ελλάδας, η οποία θα πρέπει να υποστεί μια στρεβλή προσαρμογή, αλλά ως διάσωση των ιδιωτών κατόχων χρέους στην Ελλάδα, κυρίως των ευρωπαϊκών χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων».

Στην ίδια συνεδρίαση του ΔΝΤ η Αργεντινή είχε υποστηρίξει ότι «θα έπρεπε να είναι στο τραπέζι μια αναδιάρθρωση χρέους». Το ίδιο είχε ειπωθεί και από τον εκπρόσωπο του Ιράν. Κριτική άσκησαν οι εκπρόσωποι της Αιγύπτου και της Κίνας απέναντι στις υπεραισιόδοξες προβλέψεις του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, με την Ινδία να προειδοποιεί ότι οι περικοπές θα πυροδοτήσουν ένα σπινάλ ανεργίας, μειωμένων εσόδων και αύξησης του χρέους, που θα έκανε αναπότρεπτη μια μελλοντική αναδιάρθρωσή του. Κάτι που συμβαίνει ακριβώς έτσι.

Η βρετανική οργάνωση λέει τα εξής:

«Η διάσωση και τα προγράμματα λιτότητας δεν πραγματοποιήθηκαν, επειδή πίστευαν ότι θα βοηθούσαν τον ελληνικό λαό ή θα μείωναν το βάρος του χρέους, αλλά έγιναν για να σωθούν οι ευρωπαϊκές και ελληνικές τράπεζες και για να προστατευτούν τα κέρδη των κερδοσκόπων».

Ιδιαίτερη αναφορά γίνεται στην προθυμία με την οποία η ελληνική κυβέρνηση, αντίθετα με ό,τι έκανε η κυβέρνηση της Αργεντινής, δέχτηκε να αποπληρώσει τους κερδοσκόπους που αρνήθηκαν να δεχτούν το κούρεμα, τα περίφημα αρπακτικά κεφάλαια. Γράφει χαρακτηριστικά:

«Στο τέλος, ενώ μια μεγάλη πλειοψηφία ιδιωτών δανειστών συμφώνησε με τη μείωση του χρέους, διάφορα αρπακτικά κεφάλαια αρνήθηκαν να το κάνουν. Αυτοί οι κερδοσκόποι αγόρασαν φθηνά ελληνικά ομόλογα που είχαν εκδοθεί υπό το βρετανικό δίκαιο και συνεχίζουν να ζητούν να πληρωθούν στο ακέραιο. Το συνολικό ποσό του χρέους των

«αρπακτικών κεφαλαίων» που αρνήθηκε τη συμφωνηθείσα αναδιάρθρωση, ήταν 6,5 δις ευρώ. Η ελληνική κυβέρνηση πέρασε νόμο για να επιβάλει τη συμφωνηθείσα μείωση χρέους σε όλα τα ομόλογα υπό τον ελληνικό νόμο, αλλά η βρετανική κυβέρνηση αρνήθηκε να κάνει το ίδιο. Τα αρπακτικά κεφάλαια έχουν συνεχίσει να πληρώνονται, πραγματοποιώντας ένα τεράστιο κέρδος επί του ποσού που αγόρασαν το χρέος. Αυτό, στην πραγματικότητα, ήταν ένα κέρδος που δόθηκε στα αρπακτικά κεφάλαια από το ΔΝΤ, την ΕΕ και την ΕΚΤ, που άφησαν το χρέος για τον ελληνικό λαό».

Η έκθεση κάνει, επίσης, συγκεκριμένη αναφορά στην απόφαση των Ηνωμένων Εθνών, που ψηφίστηκε τον Σεπτέμβριο του 2014 με 124 ψήφους υπέρ και 11 κατά. Με την οποία απόφαση, ζητείται η θεσμοθέτηση ενός νέου νομικού πλαισίου για τις αναδιρθρώσεις δημόσιων χρεών, με τις σχετικές διαπραγματεύσεις να ξεκινούν τον Φεβρουάριο.

**Η Ελλάδα απείχε από την ψηφοφορία, (!)** κρίνοντας προφανώς ότι δεν την αφορούν τέτοια θέματα, ενώ η Αγγλία και η Γερμανία ψήφισαν κατά, επιλέγοντας τη διαιώνιση του σημερινού ληστρικού καθεστώτος, που είναι κομμένο και ραμμένο στα μέτρα των αρπακτικών και του Δ' Ράιχ.

Έχω να σας πω, πως έπειτα από την πρώτη μελέτη της Attac τον Αύγουστο του 2013, αυτή είναι η δεύτερη μελέτη από το εξωτερικό η οποία αναλύει...πού τελικά αξιοποιήθηκαν τα χρήματα των πιστωτών.

**Οι αρμόδιες Ελληνικές υπηρεσίες, όμως, ουδέποτε καταδέχτηκαν να ενημερώσουν τον λαό** για το ποιοι ωφελήθηκαν από τις δόσεις των δανείων, εφόσον έτσι συντηρούνταν ο μύθος της «διάσωσης της Ελλάδας» και αποκρύβονταν οι μεγάλοι κερδισμένοι των δανείων, που δεν είναι άλλοι από τους ίδιους τους δανειστές και τις τράπεζες. Μία έκθεση που **δεν έγινε γνωστή πριν από τις εκλογές** και αυτό πρέπει να το σκεφθεί ο καθένας μας.

Μία έκθεση που επαληθεύει περίτρανα όλους όσους φωνάζαμε για τα μνημόνια, και όλους όσους λέγαμε, πως τα προγράμματα λιτότητας έγιναν για να σωθούν οι ευρωπαϊκές και ελληνικές τράπεζες και για να προστατευτούν τα κέρδη των κερδοσκόπων. Καθημερινά έχουμε και περισσότερη απομυθοποίηση της περιλάλητης γενναιοδωρίας των πιστωτών μας. Καταρρίπτεται ο μύθος πως οι πιστωτές μας έσωσαν, όταν η χώρα κινδύνευε.

.....  
Τρύφωνας Τιπούρης

Δημοσιευμένο στις 12-02-2015, στο <http://www.epirus-ellas.gr/>